

בעד הגשת מזון מרוכז בבית החליבה

רפת. גם אם אי אפשר שלא להגיש מ"מ גם מחוץ לבית החליבה, הרי אפשר ואפשר לצמצם את מספר הפרות הזקוקות למ"מ, נוסף לכמות הסטנדרטית שהן מקבלות בבית החליבה. לדעתי אפשר בנקל להגיש לפרה בבית החליבה 4 ק"ג מ"מ ביממה, כמות המספיקה ל-10 ק"ג חלב; ובמשקים שמספקים 8 יח"מ לפרה בצורת מספוא ירוק ומשומר הרי נותרות 4 יח"מ לייצור 10 ק"ג מזה שרק לפרות שמניבות למעלה מ-20 ק"ג חלב צריך להוסיף מזון מרוכז בתוך הרפת או בסככה. את חלוקת התוספת הזאת יכול כל רפתן לארגן כך, שיגיש אותה פעם ביממה ורק לאותן הפרות שהתוספת מיועדת להן.

אין גם לבטל את הנימוק שבמקרים מסויימים יש הכרח להשתמש במ"מ בתוך בית החליבה כאמצעי שידול להכנסת מבכירות פנימה, לפרות הנענות ביתר רצון להניב חלבן בשעת אכילת מ"מ וכו' וכו'.

ישראל גורן

עיר-כרמל.

טוב עשה הח' חי שעורר את השאלה „אם יש להגיש מזון מרוכז בבית החליבה או לא?" (משק הבקר והחלב מס. 20).

לנימוקים המחייבים יש להוסיף גם את הנימוק של „הפרות הגנבות". אין זה סוד שבהגשת כל כמות של המ"מ בתוך הרפת (או בסככה) לא כל פרה אוכלת את המנה שלה בשלימותה וזה בגלל השכנות „הבלתי הגונות" ו„הגנבות", שהן קודם כל טעמו יותר מ„כזית" מהצדדים ואת המנות שלהן השאירו עד ש„סידרו" את השכנות הצנועות שלא ידעו להתגונן מפני שכנות תוקפניות; ואילו עכשיו הרי כל בוקר בטוח שלפחות את כמות המ"מ שהפרה מקבלת ביממה בבית החליבה היא עצמה אוכלת אותה בשלימות ואין קיים שם חשש של גניבות וסחיבות.

ייתכן ומן הראוי להכיר בעובדה שעם הקמת בתי החליבה נפתרה בעקיפין גם הבעיה הזאת, אשר אמנם לא הועלתה עד עתה בפה מלא ע"י הבוקרים, אך נדמה לי שהיא היתה קיימת בכל

תווי הכביש הובן ע"י הפרה

על אחת הרמות שבקרבת נהר הודסון הקים לעצמו המיליונר בילינגס ארמון מפואר. עם התקדמות הבנייה הראיגה אותו שאלת סלילת כביש אספלט במעלה המדרון התלול; הוא פנה לאחד הידידים שלו וביקש את עצתו. הלה אמר לו: „אם שעתך דחוקה, פנה לעזרת הפרה".

„פרה?"

„כן! תקים עבור הפרה רפת בראש ההר, הורד אותה יומיום מטה ותתן לה באופן חפשי לבקש את דרכה חזרה לרפת. תבטח בה — היא תסלול לעצמה שביל שיהיה הנוח ביותר לעליה ההרה". בילינגס הסכים להצעה זו, ובסופו של דבר הונצח השביל המתפתל של הפרה ככביש אספלט חלק עם כל ה„סיבובים" והפיתולים כפי שהותוו על ידי ה„מהנדס" בעל ארבע רגליים כבד-הכרס.

השפעת תנאי המשק השונים על התנובה

בארה"ב נערך חקר על התנובות שהושגו במשקים השונים המשתייכים לאגודות להשבחת הבקר. הממוצע של 2491 תקופות חליבה היה 4925 ק"ג חלב בן 4% שומן. כשמוינו העדרים לפי דרגות הטיפול וההזנה השונים יצא שהפרות שעמדו במשקים בעלי דרגה א' הניבו 13.8% יותר מאשר הפרות שבמשקים מדרגה ב' וב-17.5% יותר מאשר אלה שבמשקים מדרגה ג'. לא נתגלתה תנודה בעלת משמעות בטיפוסי המשק השונים לגבי אורך תקופת החליבה, אורך תקופת היובש וכו'; התנודות לגבי תופעות אלה היו בולטות יותר בקרב כל קבוצה מאשר בין הקבוצות השונות. כשנבדקה השפעת אורך תקופת היובש על התנובה (לגבי כל הפרות) נתברר שהפרות עם 60 ימי יובש שלפני ההמלטה הניבו כ-750 ק"ג חלב בן 4% שומן יותר מאשר הפרות שלא היתה להם תקופת יובש כלשהי.